

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 2001

N:o 151—159

SISÄLLYS

N:o		Sivu
151	Laki merityöaikalain muuttamisesta	417
152	Laki työajasta kotimaanliikenteen aluksissa annetun lain muuttamisesta	421
153	Laki merimiesten vuosilomalain 24 §:n muuttamisesta	424
154	Laki merimieslain 25 §:n muuttamisesta	425
155	Valtioneuvoston asetus rajavartiolaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n kumoamisesta	426
156	Valtioneuvoston asetus maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksesta	427
157	Valtioneuvoston asetus Suomen ILO-neuvottelukunnasta annetun asetuksen 10 §:n muuttamisesta	430
158	Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojeluasetuksen 38 §:n muuttamisesta	431
159	Maa- ja metsätalousministeriön asetus broileri- ja kalkkunataloutta koskevien investointitukien haun aloittamisesta	432

N:o 151

Laki

merityöaikalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 9 päivänä huhtikuuta 1976 annetun merityöaikalain (296/1976) 11 §,
muutetaan 3, 9 a, 16, 19, 19 a, 20—22 ja 24 §,
sellaisina kuin niistä ovat 9 a ja 19 a § laissa 942/1997, 16 § osaksi laeissa 251/1987 ja
335/1996, 20 § osaksi laeissa 435/1984 ja 17/1997 ja 24 § laissa 681/1995, sekä
lisätään 1 §:ään uusi 4 momentti, 10 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 942/1997,
uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 9 b, 20 a ja 20 b § seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Mitä tässä laissa säädetään työntekijästä, sovelletaan myös virkamieheen. Samoin mitä tässä laissa säädetään työehtosopimuksesta, sovelletaan myös virkaehtosopimukseen.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:
1) *vuorotyöntekijällä* työntekijää, jonka työ on jaettu vahtivuoroihin;

HE 6/2001
TyVM 2/2001
EV 5/2001

1) Neuvoston direktiivi 1999/63/EY (31999L0063); EYVL N:o L 167, 2.7.1999, s. 33
2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/95/EY (31999L0095); EYVL N:o L 14, 20.1.2000, s. 29

2) *päivätyöntekijällä* työntekijää, jonka työtä ei ole jaettu vahtivuoroihin ja joka ei ole taloustyöntekijä;

3) *taloustyöntekijällä* työntekijää, joka on otettu toimeen laivaväen tai matkustajien muonitusta tai palvelua tai muita tällaiseen työhön liittyviä tehtäviä varten taikka toimistotyöhön tai muuhun sen kaltaiseen tehtävään, joka ei ole kansi-, kone- tai radiopalvelua;

4) *matkustaja-aluksella* alusta, joka voimassa olevien säännösten tai määräysten mukaan on katsastettava matkustaja-alukseksi;

5) *vuorokaudella* kello 00:n ja kello 24:n välistä aikaa;

6) *satamavuorokaudella* vuorokautta, jonka ajan alus on satamassa;

7) *merivuorokaudella* vuorokautta, jonka ajan alus on matkalla;

8) *tulo- ja lähtövuorokaudella* vuorokautta, jonka aikana alus tulee satamaan tai lähtee satamasta;

9) *viikolla* aikaa maanantaista kello 00 sunnuntaihin kello 24;

10) *pyhäpäivällä* sunnuntaita tai muuta kirkollista juhlapäivää sekä itsenäisyyspäivää ja vapunpäivää;

11) *ulkomaanliikenteellä* liikennettä Suomen ja ulkomaan sataman tai ulkomaan satamien välillä; sekä

12) *työajan tasoittumisjärjestelmällä* järjestelmää, joka laaditaan ennakolta työtä varten ajaksi, jonka kuluessa säännöllinen työaika tasoittuu säädettyyn keskimäärään.

9 a §

Vähimmäislepoaika

Työntekijälle on annettava jokaisen 24 tunnin aikana vähintään 10 tunnin lepoaika (*vuorokausilepo*) ja jokaisen seitsemän päivän jakson aikana yhteensä vähintään 77 tunnin lepoaika.

Vuorokautinen lepoaika voidaan jakaa enintään kahteen jaksoon siten, että toisen jaksoista on kestettävä yhtäjaksoisesti vähintään kuusi tuntia. Lepoaika voidaan lyhentää enintään kahden peräkkäisen 24 tunnin aikana kerrallaan kuuteen tuntiin, jos työntekijälle annetaan jokaisen seitsemän päivän ajanjakson aikana vähintään 77 tunnin lepoaika.

Vahtihenkilöstölle on annettava jokaisen 24 tunnin aikana vähintään 10 tunnin lepoaika. Lepoaika voidaan jakaa enintään kahteen jaksoon siten, että toisen jaksoista on kestettävä yhtäjaksoisesti vähintään kuusi tuntia. Vahtihenkilöstön lepoaika voidaan lyhentää 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, jos työntekijälle annetaan jokaisen seitsemän päivän ajanjakson aikana vähintään 70 tunnin lepoaika.

Jos työntekijän lepoaika häiriintyy työkutsujen vuoksi, hänelle on annettava riittävä korvaava lepoaika.

Alle 30 minuutin taukoa ei lueta 1—3 momentissa tarkoitettuun lepoaikaan.

9 b §

Nuoria työntekijöitä koskeva erityissäännös

Alle 18-vuotiaalle työntekijälle on annettava vähintään yhdeksän tunnin yhtäjaksoinen vuorokautinen lepoaika. Nuorta työntekijää ei saa pitää työssä kello 24:n ja 05:n välisenä aikana, ellei kysymys ole nuoren koulutukseen liittyvän harjoitusohjelman suorittamisesta.

10 §

Poikkeukset ylityön teettämistä ja lepoaikoja koskeviin rajoituksiin

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut harjoitukset on toteutettava tavalla, joka häiritsee mahdollisimman vähän työntekijän lepoaikoja ja joka ei aiheuta väsymystä.

16 §

Työministeriön poikkeuslupa

Työministeriö voi erityisestä syystä, varattuaan merimiesasiain neuvottelukunnalle tilaisuuden lausunnon antamiseen, myöntää yksittäistapauksessa poikkeuksen tämän lain soveltamisesta.

Poikkeusta ei saa myöntää, jos se on ristiriidassa Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen kanssa.

19 §

Työajan tasoittumisjärjestelmä

Jos säännöllinen työaika on 20 b §:n nojalla sovittu keskimääräiseksi, työtä varten on ennakolta laadittava työajan tasoittumisjärjestelmä vähintään ajaksi, jonka kuluessa säännöllinen työaika tasoittuu säädettyyn keskimäärään.

Valmistellessaan tai aikoessaan muuttaa työajan tasoittumisjärjestelmää työnantajan on varattava työntekijöiden luottamusmiehelle tai jos tällaista ei ole valittu, työsuojeluvaltuutetulle, tai jos tällaistaakaan ei ole valittu, työntekijöille tilaisuus esittää mielipiteensä. Luonnokseen perehtymiseen on varattava riittävä aika.

Työajan tasoittumisjärjestelmän muutoksesta on ilmoitettava työntekijöille hyvissä ajoin.

19 a §

Työ- ja vahtivuoroluettelo

Jokaiselle työpaikalle on laadittava työvuoroluettelo, josta käyvät ilmi työntekijän säännöllisen työajan alkamisen ja päättymisen sekä 9 a §:ssä tarkoitettujen lepoaikojen ajankohdat. Työvuoroluettelo on laadittava aluksen työkielellä sekä englannin kielellä.

Vahtihenkilöstölle on laadittava vahtivuoroluettelo, josta käyvät ilmi henkilön nimi ja toimi aluksella sekä vahdin alkamis- ja päättymisaikat.

Työ- ja vahtivuoroluettelo on laadittava tyøjaksoksi tai vähintään kahdeksi viikoksi kerrallaan. Mahdolliset muutokset on tehtävä viivyttämättä. Työ- ja vahtivuoroluettelo on pidettävä nähtävänä näkyvällä paikalla aluksella.

20 §

Työaikakirjanpito

Työnantajan on kirjattava tehdyt työtunnit ja niistä suoritettavat korvaukset työntekijäkohdaisesti. Kirjanpitoon on merkittävä kaikki tehdyt työtunnit samoin kuin erikseen yli-, hätä- ja sunnuntaityötunnit sekä niistä suoritettavat korotusosat. Tällöin aloitettu puolitunti

lasketaan ylityötä korvattaessa täydeksi puoleksi tunniksi. Työnantajan on säilytettävä työaikakirjanpito vähintään 15 §:ssä säädetyn kanneajan päättymiseen asti.

Työaikakirjanpito on vaadittaessa näytettävä työsuojelutarkastuksen toimittajalle sekä työntekijöiden luottamusmiehelle tai, jollei tällaista ole valittu, työsuojeluvaltuutetulle. Työntekijällä tai hänen valtuuttamallaan on oikeus saada kirjallinen selvitys työ- ja vahtivuoroluetteloiden ja työaikakirjanpidon työntekijää koskevista merkinnöistä.

Työsuojeluviranomaiselle on pyydyttäessä toimitettava jäljennös työaikakirjanpidosta, työajan tasoittumisjärjestelmästä ja 19 a §:ssä tarkoitetusta työvuoroluettelosta.

20 a §

Säännösten pakottavuus ja poikkeaminen työ-sopimuksella

Sopimus, jolla vähennetään työntekijälle tämän lain mukaan tulevia etuja, on mitätön, jollei tästä laista muuta johdu.

20 b §

Säännösten pakottavuus ja poikkeaminen valtakunnallisella työehtosopimuksella

Työnantajien yhdistyksillä ja työntekijöiden yhdistyksillä, joiden toimintapiiri käsittää koko maan, on sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, oikeus sopia toisin siitä, mitä 3—9 §:ssä sekä 19 ja 19 a §:ssä säädetään. Lisäksi tällaisella työehtosopimuksella voidaan poiketa 12 ja 14 §:n säännöksistä niiden työntekijöiden osalta, joiden työ- ja vapaa-aikajaksot määräytyvät työehtosopimukseen perustuvan vuorottelujärjestelmän mukaan. Säännöllinen viikoittainen työaika ei kuitenkaan saa keskimäärin ylittää 40 tuntia enintään 52 viikon ajanjakson aikana.

Tällaisia työehtosopimuksen määräyksiä työnantaja saa soveltaa niidenkin työntekijöiden työsuhteissa, jotka eivät ole työehtosopimukseen sidottuja mutta joiden työsuhteissa muutoin noudatetaan työehtosopimuksen määräyksiä. Edellä tarkoitettuja määräyksiä saadaan noudattaa työehtosopimuksen lakkaamisen jälkeen uuden työehtosopimuksen

voimaantuloon saakka niissä työsuhteissa, joissa määräyksiä saataisiin soveltaa, jos työehtosopimus olisi edelleen voimassa. Jos uutta työehtosopimusta ei tehdä kuuden kuukauden kuluessa edellisen lakkaamisesta, molemmilla sopijapuolilla on oikeus ilmoittaa, että työehtosopimuksen edellä tarkoitettujen määräysten soveltaminen on lopetettava kahden viikon kuluttua ilmoituksesta, tai jos se säännöllisen työajan tasoittumisen vuoksi on tarpeen, tuolloin kuluva tasoittumisjakson päättyessä.

Mitä tässä pykälässä säädetään työnantajien yhdistyksestä, jonka toimintapiiri käsittää koko maan, sovelletaan vastaavasti valtion neuvotteluviranomaiseen tai muuhun valtion sopimusviranomaiseen, kuntaan, kuntayhtymään, kunnalliseen sopimusvaltuuskuntaan sekä Ahvenanmaan maakunnan maakuntahallitukseen ja Ahvenanmaan maakunnan kunnalliseen sopimusvaltuuskuntaan.

Tämän pykälän nojalla ei saa sopia poikkeuksista, jotka ovat ristiriidassa Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen kanssa.

21 §

Nähtävänäpito

Työnantajan on pidettävä sopivassa pai-

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2001

kassa aluksella työntekijöiden nähtävänä tämä laki ja sen nojalla annetut täytäntöönpanomääräykset sekä asianomaisen viranomaisen päätös niistä myönnettyistä poikkeuksista. Työnantajan on pidettävä nähtävillä myös 20 b §:n nojalla sovitut työehtosopimusmääräykset.

22 §

Valvonta

Työsuojeluviranomaiset valvovat tämän lain sekä 20 b §:n nojalla säännöllisestä työajasta tehtyjen sopimusten noudattamista.

24 §

Työaika-suojelurikos

Rangaistus 20 §:n 1 momentissa tarkoitettua työaikalukki-irjanpitoa koskevasta laiminlyönnistä tai väärinkäytöksestä sekä sellaisesta merityöaikalukki-irjanpitoa koskevasta, joka on tehty työsuojeluviranomaisen kehotuksesta, määräyksestä tai kiellosta huolimatta, säädetään rikoslain (39/1889) 47 luvun 2 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 152

Laki

työajasta kotimaanliikenteen aluksissa annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan työajasta kotimaanliikenteen aluksissa 26 päivänä maaliskuuta 1982 annetun lain (248/1982) 21 ja 23 §, sellaisena kuin niistä on 23 § osaksi laeissa 436/1984 ja 409/1996, *muutetaan* 3 §:n 1 momentin 1 kohta sekä 10, 12, 12 a, 19, 22 ja 27 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentin 1 kohta sekä 10 ja 12 a § laissa 943/1997, 22 § osaksi mainituissa laeissa 409/1996 ja 943/1997 ja 27 § laissa 682/1995 ja mainituissa laissa 943/1997, sekä
lisätään lakiin uusi 12 b, 12 c ja 19 a § seuraavasti:

3 §

Poikkeukset soveltamisalasta

Tätä lakia ei sovelleta työhön:

1) jota tekee aluksen päällikkö, jos aluksessa hänen lisäkseen on työssä vähintään neljä henkilöä, joista yhdellä on perämiehen pätevyys, paitsi mitä 10 §:ssä, 12 §:n 3 momentissa ja 12 b §:ssä säädetään;

arvaamattomasta vähentymisestä, jos aluksen miehistöä ei voida heti täydentää kohtuullisin toimenpitein; tai

5) joka on tarpeen osallistumiseksi pelastus- tai palonsammutus- taikka muilla turvallisuusvälineillä pidettäviin harjoituksiin, joita toimeenpannaan sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

Edellä 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetut harjoitukset on toteutettava tavalla, joka häiritsee mahdollisimman vähän työntekijän lepoaikoja ja joka ei aiheuta väsymystä.

10 §

Poikkeukset ylityörajoituksista

Edellä 8 ja 9 §:ssä ja jäljempänä 12 §:ssä säädettyjä rajoituksia ei sovelleta säännöllisen työajan ylittävään työhön:

1) joka on ehdottomasti suoritettava ihmishenkeä, alusta tai tavaraa uhkaavan vaaran torjumiseksi;

2) joka on tarpeen merilaisissa (674/1994) säädetyn avun antamiseksi;

3) joka on tehtävä satama- tai vastaavan viranomaisen määräämän toimenpiteen suorittamiseksi;

4) joka aiheutuu työntekijöiden ennalta

12 §

Vuorokautinen lepoaika

Työntekijälle on annettava jokaisen 24 tunnin aikana vähintään 10 tunnin lepoaika (*vuorokausilepo*) ja jokaisen seitsemän päivän jakson aikana yhteensä vähintään 77 tunnin lepoaika.

Vuorokautinen lepoaika voidaan jakaa enintään kahteen jaksoon siten, että toisen jaksoista on kestettävä yhtäjaksoisesti vähintään kuusi tuntia. Lepoaika voidaan lyhentää enintään kahden peräkkäisen 24 tunnin aikana kerrallaan kuuteen tuntiin, jos työntekijälle

HE 6/2001
 TyVM 2/2001
 EV 5/2001

1) Neuvoston direktiivi 1999/63/EY (31999L0063); EYVL N:o L 167, 2.7.1999, s. 33

2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/95/EY (31999L0095); EYVL N:o L 14, 20.1.2000, s. 29

annetaan jokaisen seitsemän päivän ajanjakson aikana vähintään 77 tunnin lepoaika.

Vahtihenkilöstölle on annettava jokaisen 24 tunnin aikana vähintään 10 tunnin lepoaika. Vahtihenkilöstön lepoaikaa voidaan lyhentää 2 momentissa tarkoitettulla tavalla, jos työntekijälle annetaan jokaisen seitsemän päivän ajanjakson aikana vähintään 70 tunnin lepoaika.

Jos työntekijän lepoaika häiriintyy työkuksujen vuoksi, hänelle on annettava riittävä korvaava lepoaika.

Alle 30 minuutin taukoa ei lueta 1—3 momentissa tarkoitettuun lepoaikaan.

12 a §

Viikkolepo

Jos työntekijän työ- ja vapaa-aikojen määrityksessä ei noudateta vuorottelujärjestelmää, työntekijälle on annettava kerran viikossa vähintään 30 tuntia kestävä yhdenjaksoinen viikkolepo.

12 b §

Nuoria työntekijöitä koskeva erityissäännös

Alle 18-vuotiaalle työntekijälle on annettava vähintään yhdeksän tunnin yhtäjaksoinen vuorokautinen lepoaika. Nuorta työntekijää ei saa pitää työssä kello 24:n ja 05:n välisenä aikana, ellei kysymys ole nuoren koulutukseen liittyvän harjoitusohjelman suorittamisesta.

12 c §

Päällikön vapaa-aikajaksot

Edellä 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla päälliköllä on työssäolon ajalta oikeus keskimäärin vähintään yhdeksään palkalliseen vapaapäivään kuukaudessa. Vapaa-päiviä annettaessa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava soveltuvin osin, mitä 18 §:ssä säädetään vuorottelujärjestelmästä.

Jollei vuorottelujärjestelmän tavoin toistuvia vapaa-aikajaksotja voida järjestää tai jos edellä tarkoitettuja vapaapäiviä muutoin jää

antamatta, on nämä annettava viimeistään kuukauden kuluessa purjehduskauden päättymisestä.

19 §

Työ- ja vahtivuoroluettelo

Jokaiselle työpaikalle on laadittava työvuoroluettelo, josta käyvät ilmi työntekijän säännöllisen työajan alkamisen ja päättymisen sekä 12, 12 a ja 12 b §:ssä tarkoitettujen lepoaikojen ajankohdat. Työvuoroluettelo on laadittava aluksen työkielillä.

Vahtihenkilöstölle on laadittava vahtivuoroluettelo, josta käyvät ilmi henkilön nimi ja toimi aluksella sekä vahdin alkamis- ja päättymisaajat.

Työ- ja vahtivuoroluettelo on laadittava työjaksoksi tai vähintään kahdeksi viikoksi kerrallaan. Mahdolliset muutokset on tehtävä viivyttämättä. Työ- ja vahtivuoroluettelo on pidettävä nähtävänä sopivassa paikassa aluksella.

19 a §

Työaikakirjanpito

Työnantajan on kirjattava tehdyt työtunnit ja niistä suoritettavat korvaukset työntekijäkohdaksi. Kirjanpitoon on merkittävä kaikki tehdyt työtunnit samoin kuin erikseen yli-, hätä- ja sunnuntaityötunnit sekä niistä suoritettavat korotusosat. Tällöin aloitettu puolittunti lasketaan ylityötä korvattaessa täydeksi puoleksi tunniksi. Työnantajan on säilytettävä työaikakirjanpito vähintään 25 §:ssä säädetyn kaneajan päättymiseen asti.

Työaikakirjanpito on vaadittaessa näytettävä työsuojelutarkastuksen toimittajalle sekä työntekijöiden luottamusmiehelle tai, jollei tällaista ole valittu, työsuojeluvaltuutetulle. Työntekijällä tai hänen valtuuttamallaan on oikeus saada kirjallinen selvitys työ- ja vahtivuoroluetteloiden ja työaikakirjanpidon työntekijää koskevista merkinnöistä.

Työsuojeluviranomaiselle on pyydettyessä toimitettava jäljennös työaikakirjanpidosta sekä 19 §:ssä tarkoitettua työvuoroluettelosta.

22 §

Säännösten pakottavuus

Sopimus, jolla vähennetään työntekijälle tämän lain mukaan kuuluvia etuja, on mitätön.

Työ- tai virkaehtosopimuksella on kuitenkin oikeus sopia toisin siitä, mitä 5—7 §:ssä, 8 §:n 2 momentissa sekä 11, 13, 14 ja 16—19 §:ssä säädetään. Tällaisia työ- tai virkaehtosopimuksen määräyksiä työnantaja saa soveltaa niihinkin työntekijöihin ja virkamiehiin, jotka eivät ole työ- tai virkaehtosopimukseen sidottuja, mutta joiden työ- tai virkasuhteissa muutoin noudatetaan asianomaisen sopimuksen määräyksiä.

Työ- tai virkaehtosopimuksen 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä saadaan noudattaa sopimuksen lakkaamisen jälkeen uuden sopimuksen voimaantuloon asti niissä työ- tai virkasuhteissa, joissa määräyksiä saataisiin soveltaa, jos työ- tai virkaehtosopimus olisi edelleen voimassa.

Tämän pykälän nojalla ei saa sopia poik-

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

keuksista, jotka ovat ristiriidassa Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen kanssa.

27 §

Rangaistussäännökset

Työnantaja tai tämän edustaja, joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo 4—12, 12 a, 12 b, 18 tai 19 §:n säännöksiä, on tuomittava *kotimaanliikenteen alusten työaikasäännösten rikkomisesta* sakkoon. Vastuu työnantajan ja tämän edustajien kesken määrytty rikoslain (39/1889) 47 luvun 7 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaan.

Rangaistus 19 a §:ssä tarkoitettua työaika-
kirjanpitoa koskevasta laiminlyönnistä tai
väärinkäytöksestä sekä sellaisesta 1 momen-
tissa tarkoitettusta teosta, joka on tehty työ-
suojeluviranomaisen kehotuksesta, määräyk-
sestä tai kiellosta huolimatta, säädetään ri-
koslain 47 luvun 2 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 153

L a k i**merimiesten vuosilomalain 24 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä kesäkuuta 1984 annetun merimiesten vuosilomalain (433/1984) 24 § seuraavasti:

24 §

Poikkeukset lain säännöksistä

Työnantajien yhdistyksillä ja työntekijöiden yhdistyksillä, joiden toimintapiiri käsittää koko maan, on oikeus työehtosopimuksella sopia vuosiloman kertymisestä, antamisesta ja jakamisesta sekä vuosilomapalkan ja lomakorvauksen laskemisesta ja maksamisesta sekä luontoiseduista vuosiloman aikana toisin kuin edellä tässä laissa säädetään.

Työehtosopimuksen 1 momentissa tarkoitettuja määräyksiä saa työnantaja soveltaa niihinkin työntekijöihin, jotka eivät ole työehtosopimukseen sidottuja, mutta joiden työsuhteissa muutoin noudatetaan sen määräyksiä. Työehtosopimuksen mainittuja määräyksiä saadaan noudattaa sopimuksen lakkaamisen jälkeen uuden sopimuksen voimaantuloon

asti niissä työsuhteissa, joissa määräyksiä saataisiin soveltaa, jos työehtosopimus olisi edelleen voimassa.

Mitä tässä pykälässä säädetään työnantajien yhdistyksestä, jonka toimintapiiri käsittää koko maan, sovelletaan vastaavasti valtion neuvotteluviranomaiseen tai muuhun valtion sopimusviranomaiseen, kuntaan, kuntayhtymään, kunnalliseen sopimusvaltuuskuntaan sekä Ahvenanmaan maakunnan maakuntahallitukseen ja Ahvenanmaan maakunnan kunnalliseen sopimusvaltuuskuntaan.

Tämän pykälän nojalla ei saa sopia poikkeuksista, jotka ovat ristiriidassa Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen kanssa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 154

L a k i

merimieslain 25 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 7 päivänä kesäkuuta 1978 annetun merimieslain (423/1978) 25 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

25 §

Sairausajan palkka

Työntekijän oikeutta sairausajan palkkaan voidaan rajoittaa työnantajien ja työntekijöiden valtakunnallisten yhdistysten välisellä työehtosopimuksella. Edellä tarkoitettuja työehtosopimusmääräyksiä työnantaja saa soveltaa niidenkin työntekijöiden työsuhteissa, jotka eivät ole työehtosopimukseen sidottuja, mutta joiden työsuhteissa muutoin noudatetaan työehtosopimuksen määräyksiä. Jos työ-

sopimuksessa on niin sovittu, työehtosopimuksen mainittua määräystä saadaan noudattaa työehtosopimuksen lakkaamisen jälkeen uuden työehtosopimuksen voimaantuloon asti niissä työsuhteissa, joissa määräystä saataisiin soveltaa, jos työehtosopimus olisi edelleen voimassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

HE 6/2001
TyVM 2/2001
EV 5/2001

2 410301/21

N:o 155

Valtioneuvoston asetus

rajavartiolaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan rajavartiolaitoksesta 2 päivänä maaliskuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (269/2000) 39 §.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Lainsäädäntöneuvos Tomi Vuori

N:o 156

Valtioneuvoston asetus**maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksesta 30 päivänä joulukuuta 1997 annetun lain (1395/1997) 3 ja 6 §:n, sellaisina kuin ne ovat laissa 1245/2000, nojalla:

1 §

Organisaatio ja henkilöstö

Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksessa voi olla tutkimusyksiköitä ja muita toimintayksiköitä.

Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksen toimintaa ohjaa ja valvoo johtokunta.

Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksen päällikkönä on ylijohtaja.

Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksessa voi olla tutkimusjohtajan, professorin, tutkimusprofessorin, hallintojohtajan, toimintayksikön johtajan ja tutkimusyksikön johtajan virkoja sekä muuta virka- tai työsuhteessa olevaa henkilöstöä. Tutkimusjohtajan, tutkimusprofessorin, toimintayksikön johtajan ja tutkimusyksikön johtajan virkaan voidaan nimittää enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.

Ylijohtajalla, tutkimusjohtajalla ja tutkimusyksikön johtajalla on professorin arvonimi.

2 §

Johtokunta

Maa- ja metsätalousministeriö määrää johtokuntaan enintään seitsemän elinkeinoelämää, maa- ja elintarviketaloutta sekä maa-seudun kehittämistä tuntevaa jäsentä, joista ministeriö määrää yhden puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi. Lisäksi johto-

kuntaan kuuluu tutkimuskeskuksen ylijohtaja ja yksi henkilöstön edustaja. Johtokunnan toimikausi on kolme vuotta.

Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan kutsusta. Johtokunta on päätösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä on läsnä.

Johtokunnan päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Jos äänet menevät tasan, ratkaisuksi tulee se ehdotus, jota puheenjohtaja on kannattanut.

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

3 §

Neuvottelukunnat

Ylijohtaja voi johtokuntaa kuultuaan asettaa määräaikaisia neuvottelukuntia, joihin hän kutsuu puheenjohtajan ja asianomaisen alan asiantuntijoita.

Ylijohtaja päättää neuvottelukuntien tehtävistä.

4 §

Asioiden ratkaiseminen

Tutkimuskeskukselle kuuluvat asiat ratkaisee johtokunta, ylijohtaja tai, sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään, muu virkamies.

Asiat ratkaistaan esittelystä, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

5 §

Johtokunnan päätösvaltaan kuuluvat asiat

Johtokunnan tehtävänä on:

1) päättää tutkimuskeskuksen toimintalinjoista ja tavoitteista maa- ja metsätalousministeriön kanssa sovittujen tulostavoitteiden mukaisesti, erityisesti strategisen tutkimuksen tavoitteenasettelusta ja tutkimuskeskuksen saaman budjettirahoituksen suuntaamisesta;

2) tehdä tulossopimus maa- ja metsätalousministeriön kanssa;

3) päättää tutkimuskeskuksen toiminta- ja taloussuunnitelmasta talousarvioehdotuksineen, vuotuisesta toimintasuunnitelmasta sekä toimintakertomuksen hyväksymisestä;

4) päättää muista tutkimuskeskuksen kannalta laajakantoisista ja periaatteellisesti merkittävistä asioista.

6 §

Ylijohtajan tehtävät

Ylijohtajan tehtävänä on:

1) johtaa, valvoo ja kehittää tutkimuskeskuksen toimintaa ja vastata toiminnan tuloksellisuudesta ja tutkimuskeskukselle asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta;

2) päättää työjärjestyksestä johtokuntaa kuultuaan;

3) ratkaista tutkimuskeskukselle kuuluvat asiat, joita ei ratkaista johtokunnassa tai joita ei työjärjestyksellä ole siirretty muun virkamiehen ratkaistaviksi;

4) yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen asia, joka muutoin olisi muun virkamiehen ratkaistava.

7 §

Kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena tutkimuskeskuksen virkoihin on:

1) ylijohtajalla, tutkimusjohtajalla ja tutkimusyksikön johtajalla tohtorin tutkinto, hyvä perehtyneisyys viran tehtäväalueeseen, käy-

tännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus sekä riittävä vieraiden kielten taito;

2) professorilla ja tutkimusprofessorilla tohtorin tutkinto, hyvä perehtyneisyys tutkimusalan tutkimustoimintaan, johtamistaito ja riittävä vieraiden kielten taito;

3) hallintojohtajalla ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys organisaation johtamiseen ja kehittämiseen, käytännössä osoitettu johtamistaito sekä riittävä vieraiden kielten taito;

4) muun toimintayksikön johtajalla ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys yksikön toimialaan, käytännössä osoitettu johtamistaito ja tehtävien vaatima vieraiden kielten taito.

8 §

Tehtävien täyttäminen

Ylijohtajan nimittää valtioneuvosto maa- ja metsätalousministeriön esityksestä.

Tutkimusjohtajan, professorin, tutkimusprofessorin, toimintayksikön johtajan, tutkimusyksikön johtajan ja hallintojohtajan nimittää johtokunta ylijohtajan esityksestä.

Tutkimusprofessorin virka voidaan täyttää myös kutsumismenettelyllä.

Muun kuin edellä mainitun virka- tai työsopimussuhteisen henkilöstön nimittää tai ottaa palvelukseen ylijohtaja tai muu tutkimuskeskuksen henkilöstöön kuuluva siten kuin työjärjestyksessä määrätään.

9 §

Virkavapaus

Virkavapauden myöntää:

1) ylijohtajalle enintään vuodeksi maa- ja metsätalousministeriö ja yli vuodeksi valtioneuvosto;

2) tutkimusjohtajalle, professorille, tutkimusprofessorille, toimintayksikön johtajalle, tutkimusyksikön johtajalle ja hallintojohtajalle enintään vuodeksi ylijohtaja ja yli vuodeksi johtokunta;

3) muille virkamiehille ylijohtaja tai muu työjärjestyksessä tehtävään määrätty virkamies.

Sellaisen virkavapauden myöntämisestä, johon virkamiehellä on oikeus lain, asetuksen

tai virkaehtosopimuksen nojalla, määrätään työjärjestyksessä.

10 §

Sijaisuudet

Viran hoidosta virkavapauden aikana tai viran ollessa avoinna päättää virkavapauden myöntäjä.

11 §

Valtion edustaminen

Tutkimuskeskus kantaa ja vastaa valtion puolesta sekä valvoo tuomioistuimissa ja virastoissa valtion etua ja oikeutta kaikissa tutkimuskeskukselle kuuluvissa asioissa, jollei muualla toisin säädetä.

12 §

Tutkijat ja harjoittelijat

Tutkimuskeskukseen voidaan ottaa myös määräaikaista tutkijoita ja harjoittelijoita, jotka palkkaa tai palkkiota saamatta tekevät tutkimustyötä ja saavat siinä käyttää tutki-

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

muskeskuksen tarjoamia tutkimusmahdollisuuksia.

Tutkijan ja harjoittelijan ottamisen ehdoista ja asemasta määrätään työjärjestyksessä.

13 §

Työjärjestys

Työjärjestyksessä annetaan tarkemmat määräykset tutkimuskeskuksen tutkimus- ja toimintayksiköiden tehtävistä ja työnjaosta, ylijohtajan sijaisen määräämisestä, henkilöstön tehtävistä, asioiden valmistelusta ja esittelystä, asiakirjojen allekirjoittamisesta ja tutkimuskeskuksen hallinnon muusta järjestelystä.

Työjärjestyksen vahvistaa ylijohtaja.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Hallitusneuvos Timo Tolvi

N:o 157

Valtioneuvoston asetus**Suomen ILO-neuvottelukunnasta annetun asetuksen 10 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, *muutetaan* Suomen ILO-neuvottelukunnasta 25 päivänä marraskuuta 1977 annetun asetuksen (851/1977) 10 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 1221/1989, seuraavasti:

10 §

Työministeriö voi, asian oltua valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan käsiteltävänä, antaa neuvottelukunnalle luvan kutsua neuvottelukunnan jaostoihin jäseniksi neuvottelukuntaan kuulumattomia henkilöitä. Näillä

jaostojäsenillä on jaoston kokouksissa sama asema kuin neuvottelukunnan jäsenillä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

Työministeri *Tarja Filatov*

Hallitussihteeri Liisa Saastamoinen

N:o 158

Valtioneuvoston asetus
ympäristönsuojeluasetuksen 38 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* 18 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 38 §:n 2 momentti, seuraavasti:

38 §

Toiminnan ilmoittaminen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään

mukaan luvanvaraisista toiminnoista, puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen toiminnoista sekä lentoasemasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus tulee tehdä viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2002 muista ympäristönsuojelulain 28 §:n

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2001

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Hallitussihteeri Jukka Nurmio

N:o 159

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
broileri- ja kalkkunataloutta koskevien investointitukien haun aloittamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 64 §:n 3 momentin nojalla:

1 §
Maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja broileri- ja kalkkunataloutta koskevia investointitukia voidaan hakea 1 päivästä maaliskuuta 2001 alkaen.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Tällä asetuksella kumotaan maatilataloutta ja maaseudun muuta yritystoimintaa koskevien rakennetukien sekä maaseudun kehittämishankkeisiin liittyvien tukien hakemisesta vuonna 2000 29 päivänä helmikuuta 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön yleiskirjeen nro 39/00 kolmannen määräyksen 8 kohta.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Esko Leinonen